

en af de Tabeller (Schiötz—Berghoff's; Den antropologiske Komité's), der paa Basis af et meget stort statistisk Materiale er udarbejdet over det normale Vægt-Højdeforhold særskilt for Drengene og for Piger.

At et Barns Vægt-Højdeforhold frembyder Afvigelser fra det normale eller harmoniske Vægt-Højdeforhold, behøver ikke altid at betyde slet Almentilstand, eller at Barnet lider af skjulte Sygdomme, og allerede af denne Grund maa man advare mod den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Sundhed eller Sygdom kan afgøres alene ved Vejning og Maaling; isoleret taget vil Resultaterne af Vejning og Maaling kunne føre til urigtige Slutninger angaaende Barnets Sundhedstilstand. Men i Lægens Haand er Vejning og Maaling et virksomt Middel til at faa fat paa de Børn, der frembyder Symptomer paa slet Almentilstand, og uanset med hvor lange Mellemrum den almindelige Undersøgelse af alle Børnene foretages, bør Vejning og Maaling af alle Børn derfor finde Sted mindst 1 Gang aarligt og med kortere Mellemrum af de Børn, der udviser slet Almentilstand.

Børnene bør vejes i nogen Tilstand, saavidt muligt af Skolelægen med Bistand af en Skolesundhedsplejerske. Hvor dette — f. Eks. ved Skoler paa Landet — ikke kan lade sig gøre, maa Vejningen, ligesom det er Tilfældet i Norge og mange andre Steder, foretages af Lærpersonalet, som naturligvis maa anses for fuldt kvalificeret til at gøre det og registrere Resultaterne af Vejningen og Maalingen; den fremtrædende svenske Skolehygiejniker, Dr. *Ljunggreen* fremhæver i øvrigt, at denne Opgave erfaringsmæssigt bidrager til at vække Lærernes Interesse for at følge Børnenes Sundhedstilstand. Drengene maa da vejes af en Lærer og Pigerne af en Lærerinde; er der kun ansat mandlige Lærere ved en Skole, maa Vejningen formentlig uden Vanskelighed kunne foretages ved, at en Lærerinde fra den nærmest liggende Skole tilkaldes, og omvendt, hvis der ved en Skole kun er ansat en Lærerinde.

Det foreslaas i Overensstemmelse hermed i nærværende Paragraf bestemt, at *Vejning og Maaling* af Børnene skal finde Sted mindst 1 Gang aarlig. Vejning og Maaling af Børn med slet Almentilstand bør finde Sted hyppigere, men de nærmere Bestemmelser herom kan optages i Reglementet. Resultaterne af Vejningen og Maalingen maa forelægges Skolelægen snarest muligt, hvis den ikke finder Sted i Forbindelse med hans Undersøgelse af Børnene.

De nødvendige Apparater til Vejning

og Maaling af Skolebørnene maa stilles til Raadighed af Kommunerne, men kan naturligvis benyttes af flere Skoler i Fællesskab.

Hver Statsskole maa have sine egne Apparater og for de private Skoler maa Skolens Leder sørge for, at de fornødne Apparater er til Stede.

I Stk. 2 foreslaas det fastsat, at Skolelægens Iagttagelser ved Undersøgelserne og Resultaterne af Vejning og Maaling skal indføres paa et *Helbredskort*, som indrettes for hvert skolesøgende Barn. Saadanne Helbredskort anvendes overalt, hvor der findes Skolelægetilsyn.

Hvor Forholdene tillader det, maa det foretrækkes, at Helbredskortene opbevares af Skolelægen eller paa hans Kontor. Kan dette, navnlig paa Landet, af praktiske Grunde ikke lade sig gøre, maa Kortene opbevares paa Skolen i et aflaaet Rum, der er utilgængeligt for Børnene og Rengøringspersonalet, og Kortenes Indhold maa behandles med den største Diskretion. Ansvar for Kortene og for, at Samlingen af disse stedse holdes i Orden, maa da paahvile Skolens Leder.

Ved Overgang til en anden Skole maa Helbredskortet følge Barnet og indlemmes i Samlingen af Helbredskort ved den nye Skole. Ved Skolegangens Ophør maa Helbredskortene ikke tilintetgøres eller opbevares i Skolen, men skal afgives til Amtslægen, hvor de efter Sundhedsstyrelsens nærmere Bestemmelse kan forblive eller afgives til et Centralkartotek.

Til § 6.

Finder Skolelægen ved sin Undersøgelse af et Barn en Tilstand, der kræver *Lægebehandling*, skal han ikke selv tage det under Behandling, men henvise det til en praktiserende Læge.

Det har altid herhjemme været et Hovedprincip, at Skolelægens Arbejde ikke skal bestaa i Behandling af syge Børn, men være et *forebyggende og kontrollerende Sundhedsarbejde* omfattende alle Børn, saavel sunde som syge.

Dette Formaal kan ikke opfyldes, hvis Skolelægen tillige som en Del af sin Virksomhed som Skolelæge skal befatte sig med Behandling af de Sygdomme, han støder paa, og en Ændring i dette Forhold vilde tillige medføre en indgribende Ændring i hele Sygekassevæsenet, der herhjemme er Bærer af Sygebehandlingen.

At en Ordning af dette Forhold, saaledes at Skolelægen helt eller delvis skulde overtage Behandlingen af Børnene, vilde medføre idelige Gnidninger i Forholdet til